

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo		Datum	15. 12. 2011
Skupina divadla	DUS	Vaše jméno	Christina Papadopulosová

Demografické údaje o respondentovi

Věk	55	Pohlaví	muž
Studium	SPŠE elektrotechnická	Povolání	administrativní pracovník

Poznámky

Přepis rozhovoru

A: Tak, projekt ti byl korektně představen. Jak trávíš volný čas?

B: Čtu asi, no.

A: Co čteš?

B: Co čtu? Já teďka se momentálně zajímám o finanční svět. Zajímám se o ekonomiku, finance a mezinárodní vztahy.

A: Aha, zajímavý. A co studuješ, to stejné?

B: No jasně. No, já si to jako hledám na internetu. Jako informace o tom.

A: Aha, no a..

B: Jakože nestuduju v nějaké škole, to si takhle sám trávím svůj volnej čas.

A: No, mimoto třeba chodíš někam?

B: No, chodím, chodím, chodím do divadla, do hospody.

A: Do divadla, do hospody. Do kina nechodíš?

B: Moc nechodím do kina, no. Víš jako, člověk už v mém věku už nechodí zas tak moc, no, protože ten čas jakoby běží trošku jinak.

A: A na koncerty chodíš?

B: Na koncerty taky chodím.

A: No, vidíš, tak to je..

B: Ale moc ne, poslední dobou už tak jako moc ne, no.

A: A na fotbal?

B: Na fotbal vůbec nechodím.

A: Ani na hokej?

B: Ani na hokej.

A: Nechodíš na Kometu?

B: Ne, nechodím, za první nejsem Brňan a za druhý no ne, nejsem fanoušek. Byl jsem snad jenom dvakrát v životě.

A: Tak ale byls tam, že jo.

B: No, ale třeba před 30 lety snad.

A: Tak vidíš. A co ty považuješ za kulturu?

B: Co já považuju za kulturu?

A: No.

B: No, já mám hrozně rád muziku, ale už místo toho, abych chodil na koncerty, tak dávám přednost tomu, že..teda té reprodukované hudbě doma. Ale poslední dobou už vlastně neposlouchám ani tu, i když jsem ji poslouchával dřív, no. Za kulturu považuju.. Co považuju

za kulturu? Těžko říct jako, to je složitá... Co já teď považuju za kulturu? No podle mě rozhodně i fotbal a hokej je kultura.

A: No, tak svým způsobem určitě. Záleží, jak se na to díváš.

B: Totiž kultura je každá zábava.

A: To si asi napíšu na zed', nebo já nevím. (smích)No, eh, která divadla navštěvuješ?

B: Hm, no, teďka HaDivadlo a Husu, Husu na provázku. Málokdy jsem byl..byl jsem v Mahence, tam jsem byl speciálně, byl jsem tam na Revizorovi, protože Revizora hrál..Co?

A: Rychlík to režíroval.

B: No, ale já jsem se tam nešel podívat ne režii, já jsem se šel podívat na toho, jak tam hrál...jak on se jmenuje - takový blond'ák, má vlnitý dlouhý vlasy blond'atý, je to hudební skladatel a muzikant.

A: No, to je jedno tohleto.

B: No, tak na toho jsem byl zvědavěj, protože ho znám jakoby osobně. A moc se mně to líbilo.

A: No, ale tak do DuSu chodíš taky, že jo?

B: Co to je, co je DuS?

A: Divadlo U stolu.

B: Jo, Divadlo U stolu to taky, no jasně, no. Tak jako..no, ano, ano..já jsem to považoval za Husu.

A: A jak často...(no jasně, to tak bere spousta lidí)..jak často chodíš do divadla?

B: Hm, záleží na tom, no. Ale minimálně jednou dvakrát do měsíce.

A: Jo? To je dobrý.

B: No, tak ale já tam chodím třeba teďka poslední dobou jenom asi dva tři roky, protože předtím jsem třeba nechodil hrozně dlouhou dobu. Já jsem třeba na Provázek chodil v 70. letech, pak aji v 80. letech, pak jsem přestal na strašně dlouhou dobu a pak jsem znovu začal. Protože mám hodně volného času, protože nechodím do práce a tím pádem jsem jako hledal, co budu dělat, jak naplním ten volnej čas a divadlo se mně jeví jako dobrá věc.

A: A dá se teda říct, že máš nejoblíbenější ten Provázek, nebo dejme tomu CED?

B: No, mám rád..jo, jo..a HaDivadlo a Provázek. Jako takový ty klasický divadla mně moc neseďej, no. Ale byl jsem se třeba podívat aji v Praze na Ženitbu, kterou režíroval Morávek, protože mě zajímalo, jak režíruje v klasickém divadle. Bylo to zajímavý, bylo to pěkný, líbilo se mně to. Bylo to pěkný, bylo to dobrý.

A: Co tě na tom Provázku, nebo vůbec na těchle divadlech takhle přitahuje?

B: Tak už je to aji taková tradice, že jo. Já jsem tam chodíval a hlavně mně se líbí, že tam jsou víc jakoby..že už je to udělaný, že se tam dějou pořád jakoby nové věci, že tam nejsou..víš co...u těch kamenejch divadel, takových těch klasicejch divadel mám pocit, že ty režie a všechny ty věci jsou dělaný jako pro takovej.. pro starší lidi (smích), že kdyby to udělali pro mladší lidi, tak to člověku zamotá hlavu.

A: Čteš divadelní recenze?

B: No, to jenom někdy.

A: A když je čteš, tak před nebo po představení?

B Záleží na tom. Jak kdy, není to tak, jako že bych je četl, takže to záleží, třeba někdo mi řekne, přečti si to, nebo chcu vědět něco o té hře, tak si to přečtu předtím, než tam jdu, abych věděl vůbec jestli mám tam jít. Ale tak jako málokdy, to je málokdy.

A: Takže se řídíš většinou podle toho, co si přečteš v těch recenzích?

B: Většinou se řídím podle doporučení lidí, kteří mi řeknou, anebo si řeknu jako, to může bejt dobrý. Třeba já nevím, nějaký režisér už jako vím, že třeba ty věci se mně líbily, takže schválně jsem zvědavej, co předvede, třeba Mikulášek. A navíc ty lidi třeba v tom divadle znám, takže já tam jdu hodně kvůli nim. To je zkrátka jinej přístup. Proto taky právě chodím do těchletých divadel, že jo. Byl jsem třeba u toho Moši tam v tom...hm..

A: V Městském.

B: No a viděl jsem tam ty Bídničky a bylo to fakt bídný (smích). Kámoška tam hrála, tak já jsem se šel podívat a..ví co, jako, no..není to pro mě zkrátka, není to pro mě, není to nic, co by se mně líbilo.

A: No, je to takový komerční.

B: No, je to takový...jakože pro jiný lidi, no.

A: Od Provázku daleká cesta. Každopádně, Divadlo U stolu. Kdys tam byl poprvé?

B: To si ani nepamatuju. Já mám pocit, že jsem tam byl po první, a to mě právě zaujalo na Calderónovi de la Barca Život jako sen..je to ono?

A: Život je sen. No, tak hráli to tam.

B: Život je sen. To se mně líbilo. Mně se líbil ten název a byl jsem zvědavej, co tam bude a navíc Calderón de la Barca že jo, tak jsem se na to šel podívat a líbilo se mně to.

A: Takže ses dočetl někde, že to hrajou a..

B: Ne, byl jsem v Huse, nebo někde jsem byl a viděl jsem plakát a šel jsem. Tahle já jakoby pravidelně každou chvíli vidím nějaký plakát, kterej mně zaujme, tak na to jdu.

A: Jo? To je dobrý, takže se hodně zajímáš o tu propagaci těch divadel?

B: To ne, to nemůžu říct, že bych se zajímal.

A: No, ale ne, jakože když to vidíš, ten zajímavý plakát, tak to sleduješ..

B: Jo, jo, jo, sleduju to, jako víš co, já sleduju celej život celej svět kolem sebe. To je tak, jakože mě to zajímá, proto si čtu na tom internetu ty věci, který si čtu, protože to se teďka týká třeba té finanční krize a mě zkrátka zajímá, co se vlastně děje.

A: A s těma plakátama..je to jakože bys třeba cíleně vyhledával, co se bude hrát další měsíc? Nebo je to jen tak spíš náhodně?

B: Ne, ne, víceméně náhodně. Ono třeba víš co, aji k Bolkovi Polívkovi jsem chodil anebo tam aji jdu někdy a podívám se, co oni tam dávají, a mrknu a vyberu si z toho něco a řeknu si, že to bych chtěl vidět.

A: A na tom Provázku tam to máš třeba spíš podle doporučení, ne?

B: No, na tom Provázku je to tak, že já se tam jdu třeba podívat za nějakejma svejma známejma nebo tam jdu na nějaký představení a hned při té příležitosti se podívám, co tam je ještě zajímavýho, co mě zaujalo a zeptám se třeba někoho, jestli to třeba viděl, co na to říká, a když mi někdo řekne, jo, tak já na to jdu.

A: Ještě k tomu Barcovi, pamatuješ si, jaký to bylo představení, jak na tebe působilo?

B: Pěkný, mně se to líbilo, bylo to pěkný. (smích) Ale už je to dávno, to je třeba tři roky nebo jak dlouho.

A: A myslíš si, že třeba tohleto představení tě ovlivnilo, že se tam vracíš, ke Stolu?

B: Takhle bych to moc ani neviděl...no, možná víš, co, možná že to je podvědomí, že si to neuvědomuju, tak proto řeknu, že bych to takhle neviděl. Ale v každém případě, kdybych tam byl a byl bych jakoby zklamanej, nebo by se mně to nelíbilo, tak asi bych se příště nedíval na plakat, jo. A víš co, už bych měl jakoby..

A: Ne, ale víš co, myslím, jakože takový, že třeba jsi to viděl, líbilo se ti to a řekl sis, jo, to bylo dobrý, sem zase někdy zajdu.

B: Jo takhle, jo jo, to určitě, no.

A: A ty třeba ani nechodíš nějak pravidelně do divadla, takže třeba ani to..

B: Ale zase víš, co, já mám třeba hodně doporučení, protože mně ti lidi z toho divadla řeknou - běž na tohleto, to stojí za to. Konkrétně třeba s Hankou Senkovou, jo, že ona mi řekne, běž na tohleto, protože tam dobře hrajou. Třeba toho Mikuláška, mně to nenapadlo, až...

A: Co, ty Trapný muka?

B: No. Ne, vůbec Mikuláška jako takovýho, šel jsem jako první na Hamleta, líbilo se mně to moc, a když jsem viděl, jak to udělal, tak jsem šel samozřejmě na další. Šel jsem na něho aji do..vlastně v Redutě jsem byl.

A: Na tý Korespondenci?

B: Ne, na Korespondenci jsem nebyl.

A: A na co, teď na tu Europeanu?

B: Ne, to taky ne, počkej, já ti řeknu, takovýho Freancouze.

A: Jo, to dělal taky...Elementární částice. (smích)

B: Elementární částice, ty se mně moc líbily, no.

A: Pamatuješ si, co všechno jsi viděl U Stolu?

B: No, teď jsem viděl Něžnou, teď jsem byl na Něžné...co předtím?

A: No, tak tab byl ten Barca, co ještě, Šamhorodský proces jsi viděl?

B: Ten jsem neviděl, ale nevím, jestli by mě to zajímalo, mně už trošku vadí tady tohleto téma.

A: Nevím, mně se to líbilo, bylo to takový..takový psycho no. (smích)

B: No, tak možná jo, židovský psycho. (smích) Tak pro ně asi musí být velmi, jakoby..takové silné, že někdo soudí Boha, že jo.

A: Já nevím, já jsem šla jenom na špíl, že jo.

B: Rozumím, no, tak jako víš co, ja už jsem takový.... Nevím, co dalšího jsem viděl.

A: Tak co se tam ještě hraje..Příliš hlučná samota?

B: No, na tu chcu jít, to jsem slyšel, že je výborný.

A: Já tady mám nějaký program, tak já se podívám, co ono se to tam vlastně hraje.....Jo.
Zapomenuté světlo jsi viděl?

B: Ne. Počkej, ukaž mně to, já ti řeknu, co z toho jsem viděl..

A: Po zkoušce jsi viděl? Taky ne, ale na to si zajdi, to je výborný.

B: Jo? Tak já budu muset asi..

A: Začít víc chodit.

B: Začít víc chodit na tohleto Divadlo U stolu.

A: Macbetha jsi viděl? Ten je starej, ten se hraje už strašně dlouho tam.

B: No, víš co jako, já spíš jako jsem chodil do Husy. Nebo chodím do Husy. A na tu Něžnou, to mně někdo doporučil. A navíc Petra Bučková a Kolařík, to je taky jako..dobrý, že.

A: Hodně dobrý..Já nevím, co ono tam ještě je..něco od Derflera, třeba i starý věci, já nevím, tam byla ta Kytice, ten Máj nebo toho Alchymistu neviděls třeba?

B: Tak asi ne..

A: Tak fakt jenom toho Barcu a...?

B: Asi, asi, no.

A: A potom....potom tu Něžnou.

B: Jo, no, je to tak.

A: Možná ještě něco, jsi na to zapomněl..

B: Byl jsem tam dole několikrát, víš co, ale já třeba nevím, jestli je to Divadlo U stolu nebo je to něco jinýho.

A: No, von tam někdy hraje Provázek, že jo.

B: No, jasně, no. Takže víš co, jakože, já to tahle jako nesleduju, pro mně je to jakože..

A: Že to bereš jako jeden celek?

B: No, přesně tak, to je jedna věc a druhá věc je, že nechci chodit do divadla každej tejděn dvakrát. Ne, že nechci, ale ani na to nemám energii a tak. Třeba ta Něžná, to byla docela síla.

A: Hm, ty to sice bereš jako jeden celek, ale myslíš si, že DUS je něčím jiný než ostatní divadla?

B: Hm, těžko říct, no, navíc podle těch dvou věcí, který jsem viděl někdy dávno. K tomu já nejsem schopnej jakoby vůbec nic..

A: Já nevím, jestli tě třeba napadne, když se na to podíváš, třeba ta dramaturgie těch divadel.

B: Víš co, to je...víš co, já jsem třeba příznivec divadla, ale nejsem takovej, že bych ty věci takhle sledoval. Pro mě je to opravdu..já nevím, jak to mám říct, no. Jakože pro mě je jedno, jestli jdu na dobrý divadlo nebo na dobrej film. Důležitý asi je, jestli mně to jako něco přináší. Takže, jako víš, co. A pak jde o ten čas, že jo. Ale jak říkám, na toho..chystám se, no..chystám se hlavně na tu Příliš hlučnou samotu, to mně doporučili.

A: Teď trochu sociálně. S kým nejčastěji chodíš do divadla? Asi obecně.

B: Nejlépe s nějakými ženami, protože to se mně líbí.

A: Líbí se ti být doprovázen krásnou ženou?

B: Samozřejmě, samozřejmě je to příjemný.

A: Takže je to různý, podle toho, kdo má čas?

B: Ale klidně jdu sám nebo i s dcerou jdu, víš co, s ní jdu taky.

A: Hm, takže to ti nevádí. A znáš hodně lidí, kteří chodí do DUSu? To máš všechno spíš s tím Provázkem, že jo? Hm. Znáš někoho, kdo tam chodí nebo kdo tam někdy byl?

B: Jako do Divadla ustolu, takhle jako? To vůbec nevím, že bych věděl, že tenhle ten člověk tam chodí. To vůbec nevím, o tom bych se s jím jako asi ani nebavil, jako jestli - chodíš do Divadla U stolu?

A: Ne, ne, ale jestli třeba ti někdo řekl - hele, teďka jsem byl v DUS.

B: No, hele, víš co, pro mě to je jako ta budova a buď hrajou tam nebo tam. Pro mně je to jakoby víš co, já to nerozlišuju. Protože nejsem takovej vlastně ani..nejsem schopnej to rozlišit. Jak říkáš, dramaturgie, já to nejsem schopen rozlišit v podstatě. Protože mě fakt zajímá ta hra, doporučení od někoho, a co se tam předvádí a je mi fakt jako jedno, jestli to je na malým - velkým jevišti.

A: Takže v podstatě ani ten režisér tě až tak nezajímá..pokud to není někdo, koho znáš?

B: No, pokud vím, že třeba ten člověk, už jsem viděl nějaký věci od něho a líbily se mi, tak si řeknu - chcu to vidět, co udělal - tak to určitě ano.

A: Ale jako nemáš problém třeba s tím, jít na někoho úplně neznámého.

B: Ne, absolutně ne, když mi třeba někdo řekne, nebo se doslechnu, že to stojí za to, tak určitě naopak.

A: A není to třeba někdy, že by jsi šel do divadla s tím, že - tohleto má dobrej název..

B: No, tak to bylo, to byl ten Život je sen (smích). Na to jsem šel přesně podle toho názvu, no.

A: To ti ani nikdo nedoporučil?

B: Ne, ne, to jsem šel podle toho názvu, protože to nějak korespondovalo zrovna s nějakým mým životním pocitem, takže jsem na to šel.

A: A máš nějaké oblíbené herce, režiséry, autory? Tak to je vlastně ten Kolařík a Bučková, co znáš z DUS? A Kolaříka z Provázku.

B: No, a Petru Bučkovou z HaDivadla.

A: Odjinud Kolaříka vlastně neznáš. Jestli neposloucháš Rádio Krokodýl, tak určitě ne.

B: Já už vlastně neposlouchám vůbec rádio a ani televizi jsem dlouho neviděl.

A: Myslíš si, že je něco, co bys chtěl vidět v DUS?

B: Já bych tam chtěl vidět, víš co, co oni sami uznají, ti lidi, kteří to organizují, co uznají za vhodný. Protože to, co jsem viděl, bylo dobrý, rozumíš tomu a já nejsem člověk, kterej by měl někomu něco říkat..

A: Ne, to ne, ale víš, jestli by tě třeba něco nalákalo, že bys chtěl nějakou knihu, aby tam udělali, nebo já nevím nějakej film, podle filmu se dá udělat, podle všeho se dá udělat divadlo.

B: Ty, když se mě takhle ptáš, tak já bych určitě něco našel, ale teďka takhle, že bych to měl..

A: Nesníš o tom po nocích? (smích)

B: Ne, ne, nesním o tom. Ani mě to nenapadlo takhle.

A: A třeba nějakýho herce, co by sis tam přál vidět, to ti je taky jedno? Protože víš, co, tím, že je to malá scéna, tak je to jakoby, že seš ještě blíž k těm hercům, takže kdybys chtěl někoho vidět fakt extra zblízka.

B: No, víš co, já si sedám na místa, kde ty lidi hodně vidím, takže mě to nechybí nikde jinde.

A: Tak je to třeba rozdíl oproti Městskému, že jo, kde na toho herce pomalu ani nevidíš.

B: No, tak proto já do toho Městského ani moc nejdu, že jo, protože jako ti lidi jsou hodně daleko a ta režie je tam fakt udělaná, taková svým způsobem, že mně jako nesedí, no.. A vlastně bych tam rád viděl zblízka kohokoliv z herců, kteří tam hrajou, protože všichni jsou jakoby dobří. Vem si vlastně v té Huse nebo i tady dole, co jsem tam viděl, tak já jsem tam neviděl nikoho špatnýho, protože tam se vlastně podle mně nikdo špatnej ani nemůže uplatnit, protože to je hned vidět všechno, že jo.

A: Hele, viděls tam třeba někdy nějakej koncert nebo výstavu? Nechodíš na výstavy?

B: Hm, na výstavy chodím, kamarádka tam měla výstavu v tom sklepě zrovna. Nebo Jiří Gruša tam měl svoje čtení.

A: A jenom v rychlosti o tom prostoru, jak se ti to líbí ve sklepě?

B: Prostor je dobrej, no, prostor se mně líbí. A líbilo se mi aji teď, jak byla ta Něžná, že to bylo z obou stran, že hráli mezi těma lidma, no, to se mně líbilo.

A: Víš, ale třeba mě napadlo, když je to v tom uzavřeným prostoru, že to může být pro někoho takový kalustrofobický. Je to ve sklepě, všude ty cihly a ještě ti k tomu hrajou nějakou Něžnou..

B: Ne, ne. S tím já mám jedinej problém, že když tam hraje divadlo, tak mě nepustěj na záchod (smích)

A: No, to je z tý hospodský strany potom.. Já myslím, že to stačí. Tak děkuji moc za rozhovor.